

Dosarul nr. 2ra-1050/2022
2-19198290-01-2ra-03082022

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (V. Cuculescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cotruță, V. Buhnaci, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Ion Vlas și Ministerul
Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion
Vlas împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2019, Vlas Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea
prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire
penală, obligarea Procuraturii Generale să prezinte scuze oficiale în numele statului
în formă scrisă pentru faptul că a fost supusă neîntemeiat urmăririi penale.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 martie 2016, de către procurorul în
Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, a fost efectuată percheziția la domiciliu,
în garaj și autoturism, în or. Rezina, contrar prevederilor art. 128 alin. (3) din Codul
de procedură penală, fără înmânarea copiei ordonanței de efectuare a percheziției.
Tot la acea dată, a fost recunoscut în calitate de bănuit în cauza penală
nr.2014488022, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 250 alin. (2) lit. b) și
art. 244 alin. (2) din Codul penal.

A invocat că la 28 martie 2016, în adresa Procuraturii sect. Ciocana, mun.
Chișinău a fost depusă plângerea în ordinea art. 298-299¹ din Codul de procedură
penală, privind acțiunile ilegale ale procurorului la efectuarea percheziției și
ridicarea microbuzului de model „Xxxx”, n/î XXXX. În vederea respectării
drepturilor bănuitului prevăzute de art. 64 alin. (2) pct.17) din Codul de procedură
penală, în temeiul cererii depuse a solicitat procurorului Renata Anici eliberarea
copiei ordonanței cu privire la efectuarea percheziției pentru eventuala contestare cu
recurs, precum și eliberarea copiei ordonanței de pornire a urmăririi penale în cauza
penală nr.2014488022.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău,

Renata Anici din 29 martie 2016, cererea sa a fost respinsă pe motiv că la 28 martie 2016, cauza penală nr.2014488022 a fost remisă către organul de urmărire penală al IP Rezina pentru organizarea efectuării urmăririi penale în continuare conform competenței teritoriale, căruia revenea soluționarea aspectelor expuse în cererea din 28 martie 2016.

A relatat că la 26 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere procurorului în Procuratura raionului Rezina, A. Roșca, prin care a solicitat aducerea la cunoștință a proceselor-verbale de percheziție din 24 martie 2016 anexate la cauza penală nr.2016488015 efectuate în or. Rezina cu participarea sa, să fie informat despre toate hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale cu eliberarea copiilor de pe aceste hotărâri, anume, copia ordonanței de conexare din 22 septembrie 2015 a cauzelor penale în cauza penală unică cu nr.2014488022, copia ordonanței de pornire a urmăririi penale din 25 martie 2016 în cauza nr.2016488015, copia ordonanței de transmitere conform competenței teritoriale, copiile ordonanțelor de efectuare a perchezițiilor din 23 martie 2016, care nu i-au fost înmânate în modul stabilit, copia încheierilor judecătorului de instrucție privind autorizarea efectuării perchezițiilor din 24 martie 2016, să fie informat dacă în cauza penală nr.2014488022 a fost supus măsurilor speciale de investigație și să-i fie adus la cunoștință procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigație, hotărârile organului de urmărire penală sau a procurorului privind toate obiectele, inclusiv microbuzul ridicate în cadrul perchezițiilor din 24 martie 2016, efectuarea imediată a unei examinări a microbuzului de model „Xxxx”, numărul de înmatriculare XXXX, situat pe teritoriul IP Rezina în vederea stabilirii numărului damigenelor cu volum de 20 litri, cu lichid incolor cu miros de alcool etilic.

Prin ordonanța din 11 mai 2016 a procurorului în Procuratura raionului Rezina, Ghenadie Zgardan, cererea lui Vlas Ion a fost admisă parțial în partea efectuării examinării microbuzului, în vederea stabilirii numărului damigenelor, în rest cererea a fost respinsă fiind invocat dreptul de a face cunoștință cu materialele cauzei penale după terminarea urmăririi penale.

A invocat că, ordonanța procurorului în Procuratura raionului Rezina din 11 mai 2016 este neîntemeiată deoarece încălcă dreptul la apărare or, dânsul era în drept să conteste actele în instanța de judecată. Nici unul din actele solicitate și anexate la materialele cauzei penale nu conțin date care ar periclita secretul anchetei. Ulterior, la 24 mai 2016 a depus plângere în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură civilă, procurorului în Procuratura raionului Rezina, în care a solicitat anularea ordonanței din 11 mai 2016 a procurorului în Procuratura raionului Rezina, Gh. Zgardan, prin care i-a fost respinsă cererea din 26 aprilie 2016 ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Prin ordonanța din 06 iunie 2016 a procurorului adjunct în Procuratura raionului Rezina, A. Maliuta, plângerea reclamantului a fost admisă parțial, fiind dispusă eliberarea copieii ordonanței de conexare din 22 septembrie 2015 a cauzelor penale în cauza penală unică cu nr.2014488022, copieii ordonanței de pornire a urmăririi penale din 25 martie 2016 în cauza nr.2016488015, copia ordonanței de transmitere conform competenței teritoriale, copiile ordonanțelor de efectuare a perchezițiilor din 23 martie 2016, care nu i-au fost înmânate în modul stabilit și i-a fost respinsă cererea de eliberare a copiilor încheierilor de autorizare a efectuării perchezițiilor.

Prin încheierea din 16 iunie 2016 a Judecătoriei Rezina, plângerea împotriva

ordonanței procurorului în Procuratura raionului Rezina din 06 iunie 2016 a fost admisă, procurorul fiind obligat să-i elibereze copiile încheierilor privind autorizarea perchezițiilor. Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Rezina, Ghenadie Zgardan din 24 iunie 2016, a fost scos integral de sub urmărire penală, pe motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 250 alin. (1) din Codul penal, concomitent s-a dispus transmiterea la păstrare lui Vlas Ion a corpului delict-autocamionul de model „Xxxx”, n/î XXXX și continuarea urmăririi penale în cauza nr.2016488015.

Nefiind de acord cu ordonanța în cauză, la 08 iulie 2016 a contestat-o procurorului ierarhic superior unde a solicitat anularea din pct.1 a ordonanței a frazei din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 250 alin.(1) din Codul penal, cu fraza din lipsa faptului infracțiunii, indicarea în partea dispozitivă a ordonanței - clasarea cauzei penale nr.2016488015 și restituirea cet. Ion Vlas a tuturor bunurilor ridicate în cadrul perchezițiilor din 24 martie 2016 și a corpurilor delict.

A notat că, prin ordonanța adjunctului procurorului în Procuratura raionului Rezina, A. Maliuta, din 22 iulie 2016 plângerea sa a fost respinsă. La 02 august 2016, a înaintat plângere judecătorului de instrucție, care prin încheierea din 11 august 2016 i-a respins plângerea depusă în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală. La 11 iulie 2019 procurorul în vederea executării încheierii Judecătoriei Rezina din 16 iunie 2016, i-a expediat copiile încheierilor privind autorizarea efectuării perchezițiilor.

Reclamantul a menționat că la 13 decembrie 2016, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Rezina, a fost emisă ordonanța de clasare a urmăririi penale conform căreia s-a dispus de a înceta integral urmărirea penală în cauza penală nr.2016488015, pornită în baza componentei de infracțiune prevăzute de art. 250 alin. (1) din Codul penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu inițierea procedurii contravenționale în baza art. 284 alin. (4) din Codul contravențional, în privința cet. Vlas Ion Constantin, născut la 19.01.1969, locuitor al or. Rezina, str. Păcii 41, ap. 16, obiectul nemijlocit al contravenției fiind, 30 de damigene confecționate din masă plastică cu volumul a câte 20 litri fiecare, o damigeană cu volumul de 10 litri și o damigeană cu volumul de 50 litri cu alcool etilic cu concentrația de 96,2%. Referitor la corpurile delict anexate la procedura contravențională și anume, autocamionul de model „Xxxx”, n/î XXXX, un telefon mobil de model „xxxx” cu nr. de IMEI:xxxx, IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx” cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, un telefon mobil de model „xxxx”, cu nr. de IMEI: xxxx, trei stații radio de model „xxxx”, cu încărcător, 12 cutii învelite în peliculă incoloră din material polimeric ce conțin cartele SIM de la SA „Orange”, o armă de model xxxx, cal. x, nr. xxx o cutie cu 27 cartușe cal. 12 mm, o factură fiscală seria și nr. JJ2712003 din 14 august 2015 și o delegație xxxx din 12 august 2015, pe numele lui Vlas Ion, s-a dispus să fie restituite cet. Vlas Ion. Referitor la corpul delict, 30 damigene confecționate din masă plastică cu volumul a câte 20 litri fiecare, o damigeană cu volumul de 10 litri și o damigeană cu volumul de 50 litri, cu alcool etilic cu concentrația de 96,2%, s-a menționat că urmează să se expună instanța de judecată, în cadrul examinării procedurii contravenționale inițiate în privința lui Vlas Ion în baza art. 284 alin. (4) din Cod contravențional.

Prin hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, procesul contravențional în baza art. 284 alin. (4) din Codul contravențional, a fost încetat pe motivul lipsei faptului contravenției și s-a dispus repunerea acestuia în drepturi.

A susținut reclamantul că contrar prevederilor art. 12 alin. (1) a Legii cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și de instanțele judecătorești, procurorul care conducea și procurorul ierarhic superior nu a prezentat scuze oficiale lui Vlas Ion, ca victimă a acțiunilor ilicite, dar continuă să-i încalce dreptul la proprietate asupra bunurilor ridicate. În rezultatul acțiunilor ilicite și neîntemeiate ale organului de urmărire penală și procuraturii a fost lipsit de dreptul de a se folosi de mijlocul de transport, de toate bunurile de care a fost deposedat, toate cererile care le-a făcut în cadrul urmăririi penale i-au fost respinse, încălcându-i-se astfel dreptul la un proces echitabil.

A mai indicat că, deși a fost scos de sub urmărire penală, nu s-a încetat urmărirea penală în privința sa, acțiunile de urmărire penală continuând, el fiind lipsit de dreptul la bunurile personale care au fost ridicate, iar drept urmărire i-a fost cauzat un prejudiciu material, care constă din asistență juridică acordată de avocat în cadrul urmăririi penale în sumă de 200 de lei și un prejudiciu moral în sumă de 100 000 de lei, în condițiile în care a suferit stresuri din cauza încălcărilor drepturilor sale, timp de 3 zile a avut insomnie, dureri de cap, a fost afectat moral prin faptul că soția și cei 2 feciori au rețrăit și au plâns zi de zi.

A relatat că, în toți acești ani a pierdut încrederea în organele de drept, iar ca rezultat al perchezițiilor efectuate, toți vecinii îl priveau ca pe un infractor, fiind nevoit să se îndreptățească că greșit a fost învinuit de procuror. Timp de 9 luni, cât a derulat urmărirea penală, i-a fost încălcat dreptul la muncă, fiind privat de dreptul de a munci cu mijlocul de transport care era unica sursă de existență. Atât el, cât și familia sa, au fost afectați și prin perchezițiile ilegale autorizate, care au fost ordonate fără a exista probe din care ar rezulta bănuiala rezonabilă că dânsul poate deține asemenea obiecte.

A solicitat reclamantul încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 200 de lei pentru asistența juridică în cadrul urmăririi penale, a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 de lei, obligarea Procuraturii Generale a Republicii Moldova să prezinte scuze oficiale în numele statului în formă scrisă lui Vlas Ion, ca persoană care a fost supusă neîntemeiat urmăririi penale.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vlas Ion prejudiciul moral în sumă de 30 000 de lei.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vlas Ion prejudiciul material în sumă de 200 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1500 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 25 mai 2021, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Vlas Ion.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, modificată hotărârea din 28 aprilie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vlas Ion de la 30 000 de lei la 10 000 de lei.

În rest hotărârea din 28 aprilie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, a fost menținută fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la determinarea despăgubirii, instanța de judecată trebuie să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte să se țină cont de particularitățile cazului. Astfel, reclamantului Vlas Ion i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că în privința sa a fost intentată urmărirea penală de la 24 martie 2016 până la 24 iunie 2016, pe parcursul desfășurării urmăririi penale în privința reclamantului au fost aplicate măsuri speciale de investigare, inclusiv și percheziții, a fost privat o perioadă îndelungată de dreptul de a se folosi și de a dispune de bunurile sale ridicate în cadrul percheziției din 24 martie 2016 și anume automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, care peste trei luni i-a fost transmis spre păstrare, precum și de 4 telefoanele mobile și 3 stații radio, o armă de vânatoare care i-au fost restituite peste 9 luni de la data ridicării.

Instanța de apel apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei, a considerat necesară încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vlas Ion a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și care constituie o satisfacție echitabilă.

Instanța de apel a considerat rezonabilă modificarea cuantumului prejudiciului moral de la 30 000 de lei, care este o sumă exagerată în raport cu gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei la 10 000 de lei, care constituie o satisfacție echitabilă pentru reclamantul intimat. Or, suma de 100 000 de lei pretinsă de către reclamant cu titlu de despăgubire morală și suma de 30 000 de lei acordată de către instanța de fond reclamantului cu titlu de prejudiciu moral pentru acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală sunt vădit disproporționate încălcării constatate și nu corespund jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

La 13 iulie 2022, Ion Vlas, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 22 februarie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că au fost aplicate eronat normele dreptului material și procedural, a fost interpretată în mod eronat legea și aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

A mai invocat recurentul că suma de 10 000 de lei nu constituie o satisfacție echitabilă și că o astfel de hotărâre a judecătorilor Curții de Apel Chișinău scade și mai mult încrederea cetățenilor în justiție.

A relatat recurentul că instanța de fond a făcut o analiză plauzibilă a tuturor circumstanțelor cauzei prin încasarea sumei de 30 000 de lei, pentru acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală și procuraturii. Însă, instanța de apel a apreciat probele arbitrar și i-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

La 27 iulie 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a declarat recurs

împotriva deciziei instanței de apel din 22 februarie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurentul consideră nefondată și eronată motivarea instanțelor precum că, intimatul este în drept să solicite compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25.02.98 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în condițiile în care conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea enunțată, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în tragerea ilegală la răspundere penală, efectuării ilegale în cazul urmăririi penale a percheziției, ridicării, eliberării sau suspendării ilegale din lucru, precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.

Recurentul susține că, instanța de apel nejustificat a menținut hotărârea instanței de fond, în condițiile în care prezenta acțiune nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545-XIII din 25.02.98 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, în astfel de situații nu există temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu. În prezenta cauză urmărirea penală în privința intimatului, Vlas Ion, s-a desfășurat într-un termen restrâns de 3 luni. Astfel, cauza penală nici nu a fost în instanța de judecată, de către organul de urmărire penală fiind întreprinse doar percheziții autorizate la domiciliul bănuितului, cu ridicarea corpurilor delictive. În privința intimatului nu au fost aplicate măsuri coercitive, fiind doar recunoscut în calitate de bănuित. Deci acesta nu a fost îngărdit în careva drepturi.

A mai invocat recurentul că, deși legiuitorul a acordat instanței putere discreționară în stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, totuși aceasta este limitată de respectarea unor criterii legale în vederea evitării pronunțării unei hotărâri arbitrare. Susține că, instanța de apel nu a motivat efectiv hotărârea în partea prejudiciului moral, stabilind în mod arbitrar cuantumul acestei pretenții. Astfel, consideră exagerată și disproporționată, raportat la circumstanțele cauzei suma de 10 000 de lei, calificând-o ca venit nejustificat acordat intimatului. A considerat neîntemeiate și hotărârile instanțelor inferioare în partea compensării cheltuielilor de judecată suportate de intimat.

La 03 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului.

La 16 august 2022, Procuratura Generală a Republicii Moldova, a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Vlas Ion.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 februarie 2022. Decizia motivată a fost expediată avocatului A. Gonciar, în interesele lui Vlas Ion, prin intermediul poștei electronice la data de 16 mai 2022 (f.d. 222, vol.1). În adresa Ministerului Justiție al Republicii Moldova, decizia

motivată a fost expadiată la data 30 martie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 222, vol.1), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Vlas Ion a depus cerere de recurs la 13 iulie 2022, iar Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a depus cerere de recurs la data de 27 iulie 2022, astfel, ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Ion Vlas și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Ion Vlas și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh